Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Andresen, Kresten

Titel: BREV TIL: Andresen, Marie FRA: Andresen, Kresten (1915-04-27)

Citation: Andresen, Kresten: ”BREV TIL: Andresen, Marie FRA: Andresen, Kresten (1915-04-27)”, i *Krestens Breve*, H. ASCHEHOUG & CO., s. 99. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-005702162-000-shoot-L0057021620000103.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Krestens Breve

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Andresen, Kresten, *Krestens Breve,*

Lassigny, 27. 4. 1915.

Kære Misse!

. . . Naar det kommer til Pinsen, har jeg været et halvt Aar her i Frankrig, og har i den Tid ikke et Øjeblik været udenfor Ildlinjen. Naar Krigen bliver ved langt efter Pinse, saavar det ikke mere end rimeligt, at jeg kom hjem et Smut ogsaa. — Det er dejligt Vejr, som sædvanligt. Du skulde se Skyttegraven nu, Dækningerne er klædte med smaa Blomsteranlæg. Bækken Divette er bleven oprenset og kantet med takkede Kalksten. En Promenade fører langs den, og i Bredden er der en grøn Græsbænk. Nu er der ogsaa fundet et smukt' hvælvet Gitterbur inde i Lassigny. Dette blev i Gaar Aftes slæbt herud og stillet op ved Bækken, hvis hæderlige Navn er forandret til Alsterdamm. I Buret skal der i de lune Sommeraftener sidde et Mundharmonikaorkester. Prøven holdtes i Aftes. Jeg blev kommanderet til om Natten at finde Kalksten og slæbe dem til Bækken. Bag ovre gravede de Reservestillinger, foran Skansen huggede de Træer; der var Larm nok i Forvejen, og nu begyndte ovenikøbet de henstrømmende Toner af en smægtende Mundharmonika. Det blev da ogsaa Franskmanden [7*] s. 100for meget- — ritsch — rum —bum! Jeg naaede at faa mig smidt fladt hen ad Jorden, inden store Granatstykker kurede tæt hen over mig. Inde over Byen og foran Stillingen sprang Shrapnellerne. Det gik i Galop til Dækningerne, og Koncerten fik en meget brat Ende; men jeg svøbte mig godt ind i mit Tæppe og slæbte ingen flere Sten den Nat. Jeg véd ikke med Orkestret — den Slags kraftige Bifaldsytringer skøtter det vel ikke om. Ved et Under blev ikke én saaret, skønt hele Kompagniet var paa Benene.

Foreløbigt, tænker jeg, er Alsterdammen overladt til Vandrotterne, og Gitterburet bliver formodentlig staaende, til der ved en eller anden Hændelse bliver fanget en Turkos eller Zuav.